

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
तत्सꣳसृद्धिरनु समंसर्पत्। तत्सꣳसृपाꣳ सꣳसृत्त्वम्।
अग्निना देवेन प्रथमेऽहन्ननु प्रायुङ्क्त। सरस्वत्या वाचा
द्वितीयैः। सवित्रा प्रसवेन तृतीयैः। पूष्णा पशुभिश्चतुर्थैः।
बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे। इन्द्रेण देवेन षष्ठे। वरुणेन
स्वया देवतया सप्तमे ॥१॥

सोमेन राज्ञाऽष्टमे। त्वष्टा रूपेण नवमे। विष्णुना
यज्ञेनाऽप्रोत्। यत्सꣳसृपो भवन्ति। इन्द्रियमेव तद्वीर्यं
यजमान आप्रोति। पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति। इन्द्रियस्य
वीर्यस्यावरुद्धौ। पुरस्तादुपसदाꣳ सौम्येन प्रचरति। सोमो
वै रेतोधाः। रेत एव तद्वधाति। अन्तरा त्वाष्ट्रेण। रेत एव

हितन्त्वष्टां रूपाणि विकरोति। उपरिष्टाद्वैष्णवेन। यज्ञो वै
विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति॥२॥

सप्तमे दधाति पञ्च च॥१॥ [१]

जामि वा एतत्कुर्वन्ति। यत्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं
क्रीणन्ति। पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय। अङ्गिरसः
सुवर्गं लोकं यन्तः। अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्।
तत्पुण्डरीकमभवत्। यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति। साक्षादेव
दीक्षातपसी अवरुन्धे। दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति।
दशाक्षरा विराट्॥३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्करा भवन्ति
सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेरात्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनङ्गमयति।

स्रजमुद्गात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृत्तृभ्याम्।
प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेरास्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे। आयुरेवावरुन्धे। वशां मैत्रावरुणाय।
राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छुःसिने। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यक्तं
वाससी नेष्टापोतृभ्याम्। पवित्रे एवास्यैते। स्थूरि
यवाचितमच्छावाकाय। अन्त एव वरुणमव यजते॥६॥

अनङ्वाहमग्नीधे। वह्निर्वा अनङ्वान्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निनैव
वह्नि यज्ञस्यावरुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं वीर्यं
पराऽपतत्। भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयन्तृतीयम्।
सरस्वती तृतीयम्। भार्गवो होता भवति। श्रायन्तीयं
ब्रह्मसामं भवति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। सारस्वतीरपो
गृह्णाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। श्रायन्तीयं
ब्रह्मसामं भवति। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति।
वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं

वारयति॥७॥

विराट्प्रजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सुप्त च॥२॥ [२]

ई॒श्व॒रो वा ए॒ष दि॒शोऽनू॒न्म॑दि॒तोः। यन्दि॒शोऽनु॑
व्या॒स्था॒पय॑न्ति। दि॒शाम॑वे॒ष्टयो॑ भवन्ति। दि॒क्ष्वे॒व प्रति॑
तिष्ठ॒त्यनु॑न्मा॒दाय॑। पञ्च॑ दे॒वता॑ यजति। पञ्च॑ दि॒शः। दि॒क्ष्वे॒व
प्रति॑ तिष्ठति। ह॒विषो॑ह॒विष॑ इ॒ष्ट्वा बा॑र्ह॒स्पत्य॑म॒भिघा॑रयति।
य॒ज॒मा॒नदे॒व॒त्यो वै बृ॒ह॒स्पतिः॑। यज॑मानमे॒व तेज॑सा॒
सम॑र्धयति॥८॥

आ॒दि॒त्यां म॒ल्हाङ्ग॑र्भिणी॒मा ल॑भते। मा॒रु॒तीं पृ॒श्निं प॒ष्ठौही॑म्।
वि॒शं चै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। आ॒दि॒त्यया॑ पू॒र्वया॑
प्रच॑रति। मा॒रु॒त्योत्त॑रया। रा॒ष्ट्र ए॒व वि॒शम॑नु॒बध्ना॑ति।
उ॒च्चैरा॑दि॒त्याया॑ आ॒श्राव॑यति। उ॒पा॒ंशु मा॑रु॒त्यै। तस्मा॑द्वा॒ष्ट्रं
वि॒शम॑ति॒वद॑ति। ग॒र्भिण्या॑दि॒त्या भ॑वति॥९॥

इ॒न्द्रि॒यं वै गर्भः॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॑या॒व्य॑कः। अ॒ग॒र्भा मा॑रु॒ती।
वि॒द्वै म॒रुतः॑। वि॒शमे॒व निरि॑न्द्रि॒याम॑कः। दे॒वा॒सुराः

संयंता आसन्। ते देवा अश्विनौः पूषन्वाचः सत्यं
सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तैऽश्विभ्यां पूष्णे
पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपन्। ततो वै ते वाचः
सत्यमवारुन्धत॥१०॥

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति।
अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय। वाचः सत्यमवारुन्धे।
सरस्वते सत्यवाचे चरुम्। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि
गृणाति। सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं
प्रसूत्यै। दूतान्प्रहिणोति। आविद एता भवन्ति।
आविदमेवैनङ्गमयन्ति। अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते।
तिसृधन्वः शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृद्धौ॥११॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥३॥ [३]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः
प्राञ्चो यान्ति। सौम्यश्चरुम्। तस्माद्वसन्तं व्यवसायादयन्ति।
सवित्रं द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानाः सवित्रा

विरुन्धते। बारुहस्पत्यश्चरुम्। सवित्रैव विरुध्य। ब्रह्मणा
यवानादधते। त्वाष्ट्रमष्टाकपालम्॥१२॥

रूपाण्येव तेन कुर्वते। वैश्वानरं द्वादशकपालम्। तस्माञ्जघन्ये
नैदाघे प्रत्यञ्चः कुरुपश्चाला यान्ति। सारस्वतश्चरुन्निर्वपति।
तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति। पौष्णेन व्यवस्यन्ति।
मैत्रेण कृषन्ते। वारुणेन विधृता आसते। क्षेत्रपत्येन
पाचयन्ते। आदित्येनादधते॥१३॥

मासिमास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः। तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते
इति। अथो खल्वाहुः। कः संवत्सरजीविष्यतीति।
षडेव पूर्वद्युर्निरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः। तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते।
दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेषां दक्षिणा। उत्तर उत्तरेषाम्।
संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥१४॥

त्वाष्ट्रमष्टाकपालन्दधते युनक्त्येकं च॥४॥ [४]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
स यत्प्रथमन्निरेष्टीवत्। तत्कलमभवत्। यद्वितीयम्।

तद्वदरम्। यत्तृतीयम्। तत्कर्कन्धु। यन्नस्तः। स सि॒ःहः।
यदक्ष्योः॥१५॥

स शार्दूलः। यत्कर्णयोः। स वृकः। य ऊर्ध्वः। स
सोमः। याऽवाची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुद्धौ। त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवावरुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवावरुन्धे। नाम्ना
दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा इन्द्रियं
वीर्यम्। प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्यत्ते। सीसेन
क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति। न वा एतदयो न हिरण्यम्॥१७॥

यत्सीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न सुरा।
यत्सौत्राम्णी समृद्धौ। स्वाद्वीन्त्वा स्वादुनेत्याह। सोममेवैना
करोति। सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यंते।
तिस्रः स॑सृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसंति। पुनातु ते परिश्रुतमिति

यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि
सोमं पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं
पुनन्ति। वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात्। व्यद्धा
ह्येषा। अतिपवितस्यैतया पुनीयात्। कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया
प्राजापत्यया गृह्णाति॥१९॥

अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। एकयर्चा गृह्णाति।
एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। आश्विनन्धूममालभते।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
सारस्वतं मेषम्। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनं भिषज्यति।
ऐन्द्रमृषभं सैन्द्रत्वाय॥२०॥

अक्ष्योर्लोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥५॥

[५]

यत्रिषु यूपैष्वालभेत। बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं
दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकयूप आलभते।
एकधैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति।
नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति। ग्रहपुरोडाशा ह्येते। युव॥

सुराममश्विनेति सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः। सर्वा
एव देवताः प्रीणाति॥२१॥

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्। ब्राह्मणो
ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता। यदि ब्राह्मणन्न विन्देत्।
वल्मीकवपायामव नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वै
सौत्रामण्ये व्यृद्धम्। तदस्यै समृद्धम्। नानादेवत्याः पशवंश्च
पुरोडाशाश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति।
ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां
पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पशून्वाव रुन्धे।
ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। सावित्रं
द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणन्दशकपालम्। अन्त एव
वरुणमव यजते। वडं वा दक्षिणा॥२३॥

उत वा एषाऽश्वं सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं उत सुरां।
यत्सौत्रामणी समृद्धौ। बारुहस्पत्यं पशूं चतुर्थमतिपवितस्या

ल॑भते। ब्र॒ह्म वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः। ब्र॒ह्मणै॒व य॒ज्ञस्य॑
व्य॑द्ध॒मपि॑ व॒पति॑। पु॒रोडा॑श॒वाने॒ष प॒शुर्भ॑वति। न ह्ये॒तस्य॑
ग्र॒हं गृ॑ह्णन्ति। सोम॑प्रती॒काः पि॒तर॑स्तृ॒ष्णुते॑ति श॒तातृ॑ण्णायां
स॒मव॑नयति॥ २४॥

श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति।
दक्षि॑णेऽग्नौ जु॒होति॑। पा॒पव॒स्यस॒स्य व्या॑वृत्त्यै। हि॒रण्य॑मन्त॒रा
धा॑रयति। पू॒तामे॒वैनां॑ जु॒होति॑। श॒तमा॑नं भ॒वति॑। श॒तायुः॑
पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति। यत्रै॒व
श॒तातृ॑ण्णान्धा॒रय॑ति॥ २५॥

तन्नि॑द॒धाति॑ प्र॒ति॑ष्ठित्यै। पि॒तृन् वा ए॒तस्येन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ गच्छति।
यं सोमो॑ऽति॒ पव॑ते। पि॒तृणां॑ या॒ज्यानु॒वाक्या॑भि॒रुप॑ तिष्ठते।
यदे॒वास्य॑ पि॒तृनिन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ गच्छति। तदे॒वाव॑ रुन्धे।
ति॒सृभि॒रुप॑ तिष्ठते। तृ॒तीये॒ वा इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑। ताने॒व
प्री॑णाति। अथो॒ त्रीणि॑ वै य॒ज्ञस्येन्द्रि॑याणि। अध्व॒र्युर॑होता
ब्र॒ह्मा। त उप॑तिष्ठन्ते। या॒न्ये॒व य॒ज्ञस्येन्द्रि॑याणि। तैरे॒वास्मै॑

भेषजं करोति॥२६॥

प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥६॥ [६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः।
यज्ञमुखमेवारभ्यं सवमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयंश्चतुस्त्रिंश
भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता एवाप्नोति। प्रजापतिश्चतुस्त्रिंश
तमेवाप्नोति। स॒३३२ एष स्तोमानामयथापूर्वम्। यद्विषमाः
स्तोमाः॥२७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्यवमानाः। अन्तः श्लेषणन्त्वा
अन्यत्। यत्समाः पवमानाः। तेनाऽस॒३३शरः। तेनं
यथापूर्वम्। आत्मनैवाग्निष्टोमेनर्ध्नोति। आत्मना पुण्यो
भवति। प्रजा वा उक्थानि। पशवं उक्थानि। यदुक्थ्यो
भवत्यनु सन्तत्यै॥२८॥

स्तोमाः पशवं उक्थान्येकं च॥७॥ [७]

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्भवति। वाग्वै वायुः।
वाच एवैषोऽभिषेकः। सर्वासामेव प्रजानां३ सूयते। सर्वा

ए॒नं प्र॒जा रा॒जेति॑ वदन्ति। ए॒तमु॒ त्यन्द॑श् क्षि॒प इ॒त्याह॑।
 आ॒दि॒त्या वै प्र॒जाः। प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते। यन्ति॒ वा ए॒ते
 य॑ज्ञमु॒खात्। ये सं॒म्भार्या॑ अ॒क्रन्॑॥२९॥

यदा॒हु प॒व॒स्व वा॒चो अ॑ग्निय॒ इति॑। तेनै॒व य॑ज्ञमु॒खान्न॑यन्ति।
 अ॒नु॒ष्टुक्प्र॑थ॒मा भ॑वति। अ॒नु॒ष्टुगु॑त्त॒मा। वा॒ग्वा अ॑नु॒ष्टुक्। वा॒चैव
 प्र॑यन्ति। वा॒चोद्य॑न्ति। उ॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति। उ॒द्व॒द्वा अ॑नु॒ष्टुभो॑ रू॒पम्।
 आ॒नु॒ष्टुभो॑ रा॒ज॒न्यः॑॥३०॥

तस्मा॒दु॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति। सौ॒र्य॑नु॒ष्टुगु॑त्त॒मा भ॑वति। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै। यो वै स॒वादे॑ति। नै॒नः स॒व उप॑नमति।
 यः सा॒म॒भ्य ए॑ति। पा॒पी॒यान्त॑सुषु॒वा॒णो भ॑वति। ए॒तानि॒ खलु॑
 वै सा॒मा॒नि। यत्पृ॑ष्ठानि। यत्पृ॑ष्ठानि भ॑वन्ति॥३१॥

तैरे॒व स॒वान्नै॑ति। या॒नि दे॒वरा॒जाना॑ः सा॒मा॒नि। तैर॒मुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॑ध्नोति। या॒नि म॒नुष्य॑रा॒जाना॑ः सा॒मा॒नि। तैर॒स्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॑ध्नोति। उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोर् ऋ॑ध्नोति। दे॒वलो॒के
 च॑ म॒नुष्य॑लो॒के च॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽभि॑षे॒चनी॑य॒स्योत्त॑मो

भवति। एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो
दशपेयः॥ ३२॥

विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं संसदशः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्य
तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते।
यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति। तत्सुवर्गलोकमभ्या
रोहति। यदिमल्लोकं प्रत्यवरोहति। अतिजनं वेयात्।
उद्वा माद्येत्। यदेष प्रतीचीनः स्तोमो भवति। इममेव
तेन लोकं प्रत्यवरोहति। अथो अस्मिन्नेव लोके प्रति
तिष्ठत्यनुन्मादाय॥ ३३॥

अक्रन्नाजून्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्रीणि च॥८॥ [८]

इयं वै रज्जता। असौ हरिणी। यद्रुक्मौ भवतः।
आभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति। वरुणस्य वा
अभिषिच्यमानस्यापः। इन्द्रियं वीर्यन्निरघ्नन्। तत्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यद्रुक्ममन्तर्दधाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाता
शतमानो भवति शतक्षरः। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।

आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। आयुर्वै हिरण्यम्। आयुष्या
 एवैनमभ्यति क्षरन्ति। तेजो वै हिरण्यम्। तेजस्या
 एवैनमभ्यति क्षरन्ति। वर्चो वै हिरण्यम्। वर्चस्या
 एवैनमभ्यति क्षरन्ति॥ ३४॥

शतक्षरोऽष्टौ च॥ ९॥ [९]

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः। यो राजसूयेन यजत
 इति। यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते। अथ प्रतिष्ठा।
 अथ संवत्सरमाप्नोति। यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि।
 तावन्तीरेतस्य स्तोत्रीयाः। अहोरात्रेष्वेव प्रति तिष्ठति।
 अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति। अतिरात्र उत्तरम्॥ ३५॥

नानैवाहोरात्रयोः प्रति तिष्ठति। पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति।
 व्यष्टकायामुत्तरम्। नानैवार्धमासयोः प्रति तिष्ठति।
 अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति। उद्दृष्ट उत्तरम्। नानैव
 मासयोः प्रति तिष्ठति। अथो खलु। ये एव संमानपक्षे
 पुण्याहे स्याताम्। तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै॥ ३६॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॒रात्र॒ इत्या॑हुः। द्वे ह्ये॑ते छन्द॑सी। गा॒य॒त्रं
च॒ त्रैष्टु॑भं च। जग॑तीम॒न्तर्य॑न्ति। न तेन॒ जग॑ती
कृ॒तेत्या॑हुः। यदे॑नान्तृती॒यस॒वने॑ कुर्वन्तीति॑। य॒दा वा
ए॒षाऽही॒नस्या॑र्भज॑ते। सा॒हस्यं॑ वा॒ स॒व॒नम्। अथै॒व जग॑ती
कृ॒ता। अथ॑ प॒श॒व्यः। व्यु॑ष्टि॒र्वा ए॒ष द्वि॒रात्रः॑। य ए॒वं
वि॒द्वान्द्वि॒रात्रेण॑ यज॑ते। व्ये॒वास्मा॑ उच्छ॒ति। अथो॒ तम॑ ए॒वाप॑
हते। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑म॒न्त॒त आ ह॑रति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑।
दे॒वता॑स्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति॥३७॥

उत्तरं॒ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑ प॒श॒व्यः स॒प्त च॑॥१०॥■[१०] वरु॑णस्य जा॒मि वा ई॒श्वर॑ आ॒ग्नेय॑मिन्द्र॒स्य
यत्रि॒ष्वग्नि॒ष्टोम॑मुप॑ त्वे॒यं वै र॑ज॒ताऽप्र॑तिष्ठितो॒ दश॑॥१०॥

वरु॑णस्य॒ यद॒श्विभ्यां॑ यत्रि॒षु तस्मा॑दुद्ध॑तीः स॒प्तत्रिं॑शत्॥३७॥

वरु॑णस्य॒ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके

अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>